

Arrest

nr. 334 327 van 15 oktober 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 7 april 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 maart 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 juli 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 september 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat D. GEENS verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Palestijn uit Khan Younis. Uw familie woont nog steeds in Gaza. Nadat u uw middelbare school afmaakte, volgde u de opleiding kantoorbeheer aan de universiteit, maar moest deze stopzetten vanwege financiële moeilijkheden. Vervolgens werkte u op een kippenboerderij en verkocht u daarnaast dranken op straat. Sinds uw 18e lijdt u aan diabetes.

Op 17 november 2021 verliet u Gaza en reisde via Egypte naar Turkije, waar u een jaar en vier maanden verbleef. In Turkije werkte u maandenlang illegaal bij een chocoladebedrijf en vond onderdak in een jeugdhoezel. Nadat uw aanvraag voor een verblijfsvergunning werd afgewezen, vertrok u samen met een vriend uit het hoezel naar Griekenland. U kwam op 17 maart 2023 toe op Lesbos en diende op 22 maart 2023 een verzoek om internationale bescherming in. Tijdens de asielpprocedure verbleef u in een vluchtelingenkamp, waar u medische zorg kreeg voor uw diabetes. Op 9 juni 2023 werd u erkend als vluchteling, waarna u het kamp moest verlaten. Ongeveer een week later vertrok u, met hulp van de broer

van de echtgenoot van uw zus, H. (...), naar Athene om uw Griekse verblijfskaart (ADET) en reispaspoort op te halen, wat u in juli 2023 deed. Vervolgens zocht u naar werk en werkte u sporadisch in het zwart, onder andere in een bakkerij, als schilder en bij het hijsen van materialen en producten. U verbleef vaak in jeugdhostels, voornamelijk in de wijk Amonia, en betaalde de huur met geleend geld van vrienden, inkomsten van uw werk of met de steun van H. (...). Wanneer u de huur niet kon betalen, sloiep u op straat.

Vanwege de moeilijke leefomstandigheden en een incident met dronken, racistische personen besloot u begin november 2023 Griekenland te verlaten. H. (...) betaalde uw reis naar België, waar u op 12 november 2023 aankwam. Op 13 november 2023 diende u een verzoek in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Bij terugkeer naar Griekenland vreest u opnieuw te moeten leven in slechte omstandigheden en onvoldoende medische zorg te krijgen voor uw diabetes.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: een kopie van uw Palestijns paspoort (1), uw UNRWA-registratie kaart (2), een schooldocument uit Gaza (3), foto's van de vernieling in Gaza (4), verschillende medische attesten i.v.m. uw diabetes (5), psychologische attesten uit België (6), taalcertificaten Nederlands (7) en een Belgisch arbeidscontract (8).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

U haalde aan dat u tot op heden te kampen heeft met zowel psychologische problemen als met diabetes (CGVS, p. 2-3). U verklaarde dat u voor beide zaken nog steeds in behandeling bent (CGVS, p. 2-3). Dat u (mentale) gezondheidsproblemen zou hebben en hiervoor reeds behandeling zocht, wordt op zich niet betwist. Er dient echter te worden opgemerkt dat er op basis van uw verklaringen niet kan worden afgeleid dat u, ten gevolge uw mentale of algemene medische situatie, niet in staat zou zijn deel te nemen aan de procedure internationale bescherming. Uit uw verklaringen blijkt dat u elke dag werkt en elke week taallessen volgt (CGVS, p. 4). Bij de start van het onderhoud gaf u verder aan dat u in goede gezondheid verkeerde en dat u in staat was om te antwoorden op de vragen (CGVS, p. 2). U werd er tijdens uw persoonlijk onderhoud op gewezen dat u om pauzes kon vragen indien nodig (CGVS p.2). U bleek doorheen het persoonlijk onderhoud ook in staat om op coherente wijze antwoord te geven op de gestelde vragen. Redelijkerwijze kan er dus vanuit gegaan worden dat u in staat was te voldoen aan uw verplichtingen en op volwaardige wijze kon deelnemen aan de asielprocedure.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn (Verklaring DVZ dd. 16/11/2023; NPO dd. 12/03/2025; bijlage Eurodac Marked Record, dd. 13/11/2023 en schrijven Dublin-unit Griekenland, dd. 30/01/2024), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigten van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigten van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; en Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op [Ambtsbericht](#)).

Echter, de commissaris-generaal is van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun

individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met een eenmalige aanvaring met de daar aanwezige autoriteiten, u verklaarde namelijk dat de Griekse autoriteiten bij aankomst in Griekenland uw gsm stalen waardoor u niet meer kon communiceren met uw familie in Gaza (CGVS, p. 9), moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Wat uw situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland betreft, moet daarenboven worden benadrukt dat u geen concrete, soortgelijke ervaringen doet gelden. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek nietontvankelijk verklaard.

Uit uw verklaringen in Griekenland blijkt duidelijk dat u voldoende zelfredzaam was. Zo slaagde u erin om de nodige documenten te verkrijgen waarop u, conform de u toegekende status, recht op had en die u de toegang verschaffen tot verschillende basisvoorzieningen, waaronder uw ADET en reisdocument (CGVS, p. 10). U gaf aan dat u met financiële steun van de broer van de echtgenoot van uw zus, H. (...), een ticket kocht van Lesbos naar Athene en dat u ter plaatse via een advocaat hulp zocht om uw ADET en Grieks reisdocument op te halen (CGVS, p. 10). Op de vraag hoe u informatie verkreeg over de aanvraag van de ADET in Athene, verklaarde u dat u dit via vrienden in het vluchtelingenkamp op Lesbos wist (CGVS, p. 10). Daarnaast gaf u aan dat u in Athene vrienden ontmoette die u naar jeugdhoevellingen brachten (CGVS, p. 11-12). U slaagde er met andere woorden telkens in om op verschillende plekken in Griekenland sociale contacten te leggen (CGVS, p. 12). Verder blijkt uit uw verklaringen dat u na het verkrijgen van uw ADET en reisdocument in juli 2023 erin slaagde om werk en onderdak te vinden in Athene. U verklaarde bijvoorbeeld dat u bij een bakkerij informeerde naar werk en daar enkele dagen per week aan de slag kon (CGVS, p. 11). U verklaarde dat u er genoeg betaald kreeg om voedsel te kopen (CGVS, p. 11). Daarnaast vertelde u dat u tegelijkertijd naar ander werk zocht en zo één à twee dagen per week als schilder werkte (CGVS, p. 11). U vermeldde zelfs dat het salaris goed was (CGVS, p. 11). Verder verklaarde u ook te hebben gewerkt bij het hijsen van materialen en producten (CGVS, p. 11).

U was blijkbaar ook in staat om onderdak te vinden in Griekenland. Zo vertelde u dat u een aantal keer op straat sliep, maar ook in verschillende jeugdhoevellingen in Athene verbleef (CGVS, p. 12-13). Hoewel u op straat sliep wanneer u geen werk had en daardoor niet voldoende geld kon verdienen om de huur van een jeugdhoevelling te betalen, blijkt dat u niet volledig op uzelf was aangewezen. Toen u werd gevraagd hoe u in uw levensonderhoud voorzag tijdens periodes van dakloosheid, verklaarde u dat u bij vrienden uit het hostel terecht kon om u te wassen en andere kleren aan te trekken (CGVS, p. 13). Daarnaast gaf u aan dat u soms geld leende van vrienden om de huur van jeugdhoevellingen in Athene te betalen (CGVS, p. 11-13). Bovendien verklaarde u dat u financiële bijstand kreeg van de broer van de echtgenoot van uw zus, H. (...), om rond te komen (CGVS, p. 12). Hij betaalde onder andere uw ticket van Lesbos naar Athene en uw reis naar België (CGVS, p. 10 en 14). Het feit dat u aangaf dat H. (...) u niet langer financieel ondersteunt sinds uw aankomst in België, waarschijnlijk omdat u nu zelf werkt en een inkomen heeft, betekent niet dat hij u niet opnieuw zou kunnen ondersteunen bij een eventuele terugkeer naar Griekenland (CGVS, p. 4 en 12).

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, gezondheidszorg, huisvesting en integratie, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

Wat betreft uw bewering dat er noch werk noch onderdak te vinden was in Griekenland (CGVS, p. 11 en 14), moet worden opgemerkt dat uw eigen ervaringen dit tegenspreken, u kon er namelijk werken en had soms onderdak. U gaf echter zelf aan dat u met geen enkele job wou verdergaan omdat het niet voldoende verdiende of het werk te zwaar was; echter dit zijn elementen die ofwel eigen zijn aan de job ofwel ook van toepassing zijn op de Griekse onderdanen (CGVS, p. 12). Verder heeft u voor het overige niets van pogingen ondernomen om elders werk dan wel onderdak te vinden. Hoewel u bevestigde hulp van de Griekse overheid of een organisatie te hebben gezocht toen u dakloos was, zei u dat men u niet geholpen heeft, wat louter uw eigen verklaringen zijn (CGVS, p. 12). Later verklaarde u echter dat u zich nooit bij Griekse instanties had geïnformeerd naar mogelijke huisvesting, omdat u er vanuit ging dat ze toch niet zouden helpen (CGVS, p. 13). Toen u later werd gevraagd of u ooit hulp van een ngo of daklozenopvang had gezocht, gaf u aan dat zulke organisaties niet zouden bestaan in Athene (CGVS, p. 13). Op de vraag of u een interim-bureau had bezocht om ander werk te zoeken, gaf u eveneens onduidelijke antwoorden (CGVS, p. 12). U zei aanvankelijk van niet, daarna van wel, en dat het in Athene was, maar later zei u dat u niet zeker wist of u daar daadwerkelijk naartoe was gegaan, waarna u weer stelde dat u wel was gegaan, maar de naam van het bureau niet meer wist (CGVS, p. 12). U kon hiervoor geen bewijs overleggen (CGVS, p. 12). Het is duidelijk dat uw verklaringen hier alle kanten uitgaan waardoor niet zomaar kan worden aangenomen dat u wel daadwerkelijk de nodige stappen heeft gezet om uw situatie ter plekke te verbeteren en/ Of daarbij hulp of begeleiding te zoeken.

Gevraagd of u zich als begunstigde van internationale bescherming op enig moment bent gaan informeren inzake uw rechten en plichten, vertelde u dat u, nadat u uw Griekse papieren had verkregen, niemand om uw rechten gaf, wat andermaal een zeer algemeen antwoord is (CGVS, p. 13). U gaf wel aan dat uw advocaat u had verteld dat u een document kon verkrijgen in Thessaloniki om aan te tonen dat u dakloos was, maar omdat u niet genoeg geld had om daar naartoe te reizen, heeft u dat document niet gehaald (CGVS, p. 13). Het moet echter opgemerkt worden dat u wel in staat was om geld te verkrijgen voor uw reis naar België, die zonder twijfel veel duurder was.

Voorts deed u noch moeite om uw fiscaalregistratienummer (AFM) noch ook geen enkele moeite om uw sociale zekerheidsnummer (AMKA) in orde te brengen en op die manier uw rechten betreffende medische zorg te laten gelden (CGVS, p. 10-11). U verklaarde slechts dat u deze rechten niet verkregen heeft, maar gaf tegelijkertijd aan niet te weten wat deze zaken inhouden (CGVS, p. 10-11).

Wat betreft de toegang tot gezondheidszorg in Griekenland, stelde u aan het begin van het onderhoud niet de nodige medische en psychologische behandeling te hebben gekregen omdat er volgens u een gebrek is aan medische zorgen (CGVS, p. 3). Echter later stelde u dat u in Griekenland, voor u de vluchtelingenstatus was toegekend, wel toegang had tot medische zorg in het vluchtelingenkamp op Lesbos (CGVS, p. 13-14). U verklaarde vervolgens dat u na het verkrijgen van uw ADET geen verdere behandeling meer heeft gezocht, omdat u zich oké voelde (CGVS, p. 13). U gaf daarbij aan dat u nog steeds de medicatie had die u in het kamp had ontvangen (CGVS, p. 13). Dit alles wijst erop dat op het moment dat u medische bijstand nodig had, deze effectief heeft verkregen.

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van uw diabetes en uw mentale gezondheidstoestand, doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoont dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95).

Wat betreft uw huidige gezondheidstoestand, gaf u aan dat u in België om de maand een controle doet in verband met uw diabetes (CGVS, p. 3). Daarnaast vertelde u dat u naar de dokter gaat wanneer u zich duizelig of moe voelt, of wanneer u een nieuw voorschrift voor uw medicatie nodig heeft (CGVS, p. 3). De medische attesten die u heeft overlegd bevestigen dat u diabetes heeft en hiervoor een specifiek medicijn gebruikt (documenten 5), zoals ook blijkt uit uw verklaringen tijdens het onderhoud (CGVS, p. 3). Echter, het feit dat u in Griekenland (als in Turkije) in staat was om uw diabetes onder controle te houden zonder aanvullende behandeling of follow-up, wijst erop dat u in staat was om in Griekenland te functioneren met enkel de medicatie die u nodig heeft en ook verkreeg. Aangezien u niet concreet hebt aangetoond dat dit in de toekomst niet opnieuw zou kunnen, gaat het CGVS er niet van uit dat u terugkeer in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie zult terechtkomen.

In verband met uw psychologische problematiek gaf u aan dat u sinds uw aankomst in België psychologische behandeling heeft gezocht en deze momenteel verkrijgt in het opvangcentrum (CGVS, p. 2-3). U verklaarde dat u lichaamsgerichte oefeningen doet en een kalmeringspil is voorgeschreven, maar zei dat u deze medicatie nu minder neemt, nu u werkt en de oorlog (in Gaza) is geëindigd (CGVS, p. 3). U gaf aan dat u slechts een halve pil moet nemen wanneer u boos, gestrest of moe bent (CGVS, p. 3). Uit uw verklaringen

blijkt dat u de afgelopen maand slechts één keer medicatie heeft ingenomen (CGVS, p. 3). De psychologische attesten die u heeft voorgelegd bevestigen dat u te maken heeft met slaapproblemen, lichamelijke spanning en depressieve stemmingen (documenten 6; medisch attest dd. 17/02/2025 en dd. 15/03/2025), en dat u hiervoor om de twee weken bij de psycholoog langsgaat. Hoewel niet wordt betwist dat u in België zou kampen met mentale problemen, zijn deze niet van die aard dat zij kunnen worden gecategoriseerd als zijnde een bijzondere kwetsbaarheid. Zoals eerder aangegeven, is het ook duidelijk dat u naast uw voltijds werk, taallessen volgt in België (CGVS, p. 4). U verklaarde bovendien dat u sinds uw komst in België veel vrienden heeft gemaakt (CGVS, p. 6). Tijdens het onderhoud bleef u bovendien in gebreke om aan te tonen dat u in Griekenland, als begunstigde van internationale bescherming, geen aanspraak zou kunnen maken op of toegang zou kunnen krijgen tot psychologische ondersteuning indien nodig. Dat u zich, omwille van uw psychologische situatie niet zou kunnen handhaven in geval van terugkeer naar Griekenland, kan bijgevolg niet worden aangenomen.

Zoals hierboven reeds vermeld, verklaarde u bovendien nooit een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) te hebben gehad in Griekenland (CGVS, p. 10-11). Het Commissariaat-generaal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegian.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaegian.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf).

Deze informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van toegang tot gratis gezondheidszorg, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection - beschikbaar op : https://migrant-integration.ec.europa.eu/system/files/2023-10/Information%20Guide%20for%20Beneficiaries%20of%20International%20Protection_Eng.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Hierbij moet bovendien worden opgemerkt dat uw reis van Gaza naar Griekenland en verder door Europa duidt op een zekere mate van zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden. U verklaarde dat u via het Egyptische reisbureau Hala uit Gaza vertrok, waarvoor u tussen de 500 en 600 dollar betaalde. Dit bedrag verzamelde u door uw werk in Gaza en geld dat u leende van een vriend (CGVS, p. 7). Vervolgens verbleef u een jaar en enkele maanden in Turkije, waar u enkele maanden werkte in een chocoladebedrijf, de taal leerde en via contacten met andere Arabieren op de luchthaven onderdak wist te vinden een jeugdhostel (CGVS, p. 8-9). Zoals eerder vermeld, is het duidelijk dat u een netwerk heeft opgebouwd tijdens uw reis. Zo was er de broer van de echtgenote van uw zus, H. (...), die u meerdere keren (financiële) steun verleende. Uit uw verklaringen blijkt ook dat u Turkse vrienden had die u hielpen met de aanvraag van een Turkse werkvergunning. U reisde bovendien samen met een vriend die u in het jeugdhostel leerde kennen naar Griekenland (CGVS, p. 8-9). Nadat de werkvergunning werd geweigerd, besloot u Turkije te verlaten op zoek naar een beter leven in Europa (CGVS, p. 9). U was in staat om zelf het geld bijeen te brengen voor de reis naar Griekenland (CGVS, p. 9). Uit alle bovenstaande blijkt andermaal een duidelijke zelfredzaamheid van uwentwege.

Waar u stelt dat u uw Griekse documenten, met name uw ADET en uw Griekse reispaspoort verloren bent in België (CGVS, p. 10), dient het volgende te worden opgemerkt:

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat een persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland en zijn afgedrukte verblijfsvergunning (het document dat aantoonst dat hij in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning) verliest, niet te maken krijgt met de specifieke moeilijkheden waarmee personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en van wie de verblijfsvergunning is verlopen en die naar deze lidstaat moeten terugkeren, worden geconfronteerd.

Ten eerste wijst het CGVS erop dat het mogelijk is een duplicaat te krijgen als de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) verloren is gegaan. Daartoe moet men zich naar een Asielbureau begeven om het verlies van het document aan te geven en een bewijs van verlies te krijgen dat aan de politie moet worden overgelegd. De politie zal de betrokken persoon een kennisgeving overhandigen. Het Asielbureau moet van dit bericht op de hoogte worden gebracht en ongeveer 4 maanden nadat het op de hoogte is gebracht, neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is verkregen, moet een afspraak worden gemaakt met het relevante Politiekantoor om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in het geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>).

Ten tweede blijkt uit uw administratief dossier duidelijk dat uw verblijfsvergunning nog niet verlopen is (geldig van 8 juni 2023 tot 7 juni 2026), u beweert alleen (zonder het te bewijzen) dat u uw gedrukte verblijfsvergunning kwijt bent geraakt in het opvangcentrum waar u momenteel verblijft (CGVS, p. 10). Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben.

Zelfs indien u niet het langer in het bezit zou zijn van uw geprinte verblijfsvergunning (hetgeen geenszins kan worden aangenomen gezien uw blote beweringen dienaangaande), blijkt hieruit niet dat u geconfronteerd zou worden met de moeilijkheden die mensen ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben.

Het is verder opvallend dat u noch over een kopie noch over een foto van uw Griekse verblijfsdocumenten beschikte (CGSV, p. 10). U deed ook geen aangifte bij de politie, omdat u aangaf dat uitsluitend het opvangcentrum zich bezighoudt met problemen binnen het centrum (CGVS, p. 10). U zei dat het centrum de zaak zou onderzoeken en dat u de politie pas zou contacteren indien dat nodig was. Daarnaast heeft u geen duplicaat van uw Griekse documenten aangevraagd, omdat u ze misschien nog zou vinden (CGVS, p. 10). U werd er expliciet op gewezen dat u in dat geval uw Griekse documenten aan het CGVS diende over te maken (CGVS, p. 10). Het CGVS heeft van u nog niets mogen ontvangen. Het feit dat u deze veelzeggende houding aanneemt tegenover uw Griekse documenten die in feite de sleutel vormen tot uw nieuw leven in Griekenland, relateert de door u beweerde pogingen om uw rechten en voordelen die u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geniet, te laten gelden.

Wat het fiscaal registratienummer (AFM) betreft waarvan u beweerde dat u dit niet gekregen had (CGVS, p. 10-11), herinnert het Commissariaat-generaal eraan dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) krijgen wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen (Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socioeconomic rights, RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op: https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Uit objectieve informatie blijkt echter dat "de AFM alleen wordt gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning verloopt" (RSA/PRO ASYL, Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, maart 2024, p. 20: "the AFM is automatically deactivated upon the expiry of the ADT and cannot be used until the ADT is renewed"). Gezien uw verblijfsvergunning niet verloopt voor 6 juni 2026 (Administratief dossier – Blauwe map, stuk 1), is de AFM ook geldig tot die datum. Zelfs als de verzoeker stappen moet ondernemen om een duplicaat van zijn gedrukte verblijfsvergunning te krijgen, blijft hij toegang houden tot de arbeidsmarkt, een bankrekening en de huur van onroerend goed.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van een incident met derden (CGVS, p. 14), moet worden opgemerkt dat deze situatie niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling.

U vertelde dat u eens lastiggevallen werd door dronken personen die racistische opmerkingen maakten, uw gsm probeerden te stelen en u probeerden te slaan (CGVS, p. 14). U gaf echter zelf aan dat dit een eenmalig voorval was, waarna u wegrende en benadrukte bovendien dat er ook goede mensen in Griekenland zijn en niet de hele bevolking racistisch is (CGVS, p. 14). Hoe laakbaar die gebeurtenis ook, u geeft zelf aan dat u ook het goede van de Griekse bevolking heeft ondervonden. Bovendien kunnen dergelijke spijtige incidenten zich ook in een ander EU-lidstaat voordoen. Immers, geen enkele overheid kan iemand voor de volle honderd per cent beschermen tegen het voorkomen van dergelijke laakbare feiten. Mocht u die feiten als dusdanig ernstig hebben ervaren, had u zich eveneens tot de Griekse autoriteiten kunnen wenden om hiervan minstens melding te maken en eventuele hulp in te roepen. Zo blijkt op basis van de gegevens die

voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen geen pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

Uw voorgelegde documenten zijn niet in staat om bovenstaande analyse te wijzigen. Uw Palestijnse paspoort, uw UNRWA-registratiekaart, uw schooldocumenten uit Gaza, de foto's van de vernieling in Gaza (documenten 1, 2, 3, 4) hebben enkel betrekking tot uw identiteit en situatie in Gaza. Deze beslissing heeft daartoe geen betrekking. De taalcertificaten en uw arbeidscontract in België (documenten 7 en 8) hebben betrekking op uw situatie in België en zijn over het algemeen niet relevant voor uw situatie in Griekenland. Zoals eerder vermeld, tonen ze echter wel uw zelfredzaamheid aan. Wat betreft de verschillende medische en psychologische attesten (document 5 en 6), dient het volgende te worden opgemerkt: dat u lijdt aan diabetes en met mentale problemen zou kampen, wordt in deze beslissing niet betwist. Zoals hierboven reeds aangegeven, vormen de overlegde documenten echter geen bewijs dat uw medische problemen van dien aard zijn dat u bij terugkeer naar Griekenland in een situatie van ernstige materiële deprivatie zult belanden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minster op het feit dat u internationale bescherming geniet in Griekenland en om die reden niet kan worden teruggeleid naar Gaza.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 3 EVRM, artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van artikel 57/6, § 3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van *“de beginselen van behoorlijk bestuur: het zorgvuldigheidsbeginsel, de redelijke termijn, het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht”*.

2.2. Op 23 september 2025 legt verwerende partij per aanvullende nota een bundel landeninformatie neer aangaande de algemene situatie van begunstigden van een internationale beschermingsstatus in Griekenland.

2.3. Op 25 september 2025 legt verzoekende partij een aanvullende nota neer waarin zij verwijst naar algemene informatie omtrent de situatie van begunstigden van een internationale beschermingsstatus in Griekenland. Daarnaast voegt zij als bijlage bij haar aanvullende nota nog een medisch attest d.d. 19 juni 2025 en een psychologisch attest d.d. 23 september 2025 (zie bijlagen 1 en 2 van de aanvullende nota d.d. 25 september 2025).

2.4. Ter terechtzitting legt verzoekende partij nog een aanvullende nota neer waarin zij wederom uitvoerig citeert uit algemene informatie betreffende de situatie van begunstigden van een internationale beschermingsstatus in Griekenland. Ook duidt zij, verwijzend naar verschillende internetartikels en rapporten, op de huidige situatie in Palestina. Zij wijst op de impact van de situatie in Gaza op haar psychisch welzijn en stelt tevens zich in een kwetsbare situatie te bevinden wegens haar medische problemen. Als bijlage bij haar aanvullende nota voegt zij verschillende medische stukken (zie bijlagen 1 en 2 van de aanvullende nota d.d. 29 september 2025)

2.5.1. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De onderdelen van de middelen die door verzoekende partij worden ontwikkeld zullen derhalve slechts besproken worden in de mate dat ze betrekking hebben op de in het onderhavige arrest in aanmerking genomen motieven.

2.5.2. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partij de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in haar hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

2.5.3. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift opmerkt dat overeenkomstig artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet beslissingen die worden genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet getroffen moeten worden binnen een termijn van vijftien werkdagen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden, en dat zulks *in casu* niet geschiedde, wijst de Raad erop dat deze beslissingstermijn een termijn van orde betreft en de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden. In tegenstelling tot hetgeen verzoekende partij in haar verzoekschrift poneert, belet de overschrijding van de termijn van vijftien werkdagen de commissaris-generaal niet een beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet te nemen. Verzoekende partij toont evenmin aan welk belang zij heeft bij het aanvoeren dat haar verzoek om internationale bescherming sneller had moeten worden behandeld. Zij kan bezwaarlijk voorhouden benadeeld te zijn door de langere duur van de procedure nu zij hierdoor langer bescherming genoot tegen de

beweerde vervolging of ernstige schade en aanvullende stukken kon verzamelen ter staving van haar relaas. Verzoekende partij maakt een schending van artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet, van de redelijke termijn, van het vertrouwensbeginsel, van het rechtszekerheidsbeginsel of van de formele motiveringsplicht dan ook niet aannemelijk.

2.5.4. Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer: (...) 3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;"

Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn).

Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./Bundesrepublik Deutschland*, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van *"tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken"*, dan vallen volgens het Hof deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens van de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89). Er kan voorts volgens het Hof niet volledig worden uitgesloten dat een persoon, die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij, bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, *Jawo*, pt. 95).

2.5.5. Uit de bestreden beslissing en de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Blijkens de verklaringen van verzoekende partij en de stukken in het administratief dossier werd verzoekende partij op 8 juni 2023 een vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning, ADET genaamd, die drie jaar geldig is (van 08/06/2023 tot 07/06/2026) (zie notities CGVS, p. 9-10; 'Aanvraag derde landen Griekenland' (administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie)).

Er zijn *in casu* geen indicaties dat verzoekende partij thans in Griekenland niet langer haar beschermingsstatus zou genieten. Verzoekende partij brengt geen concrete en geobjectiveerde elementen aan waaruit zou blijken dat deze beschermingsstatus niet langer actueel of geldig zou zijn of zijn ingetrokken of opgeheven. In voorliggend verzoekschrift beperkt verzoekende partij zich tot de loutere hypothese dat haar internationale beschermingsstatus ingetrokken of beëindigd kan zijn, doch zonder desbetreffend enige concrete aanwijzing aan te brengen. Evenmin bevat het administratief dossier enige concrete indicatie in die zin. De Raad onderstreept in dit verband dat de bewijslast met betrekking tot de eerder verleende internationale bescherming in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet bij de commissaris-generaal berust. Eens hieraan is voldaan, zoals *in casu*, komt het toe aan de betrokken verzoeker die de actualiteit of effectiviteit van deze bescherming ter discussie stelt om persoonlijk aan te tonen dat hij niet (meer) op deze bescherming kan rekenen.

2.5.6. Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie kan verder niet worden afgeleid dat de levensomstandigheden van begunstigten van een internationale beschermingsstatus in Griekenland zodanig zijn dat deze begunstigten, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch zullen worden geconfronteerd met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële

deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan. De situatie is niet van die aard dat elke statushouder zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie bevindt, die het onmogelijk maakt om in zijn of haar elementaire levensbehoeften te voorzien. Dit neemt niet weg dat er in Griekenland sprake is van een zeer precaire situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. De situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is ernstig en moeilijk hetgeen onder andere het gevolg is van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terecht komen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp. In dit verband moet rekening worden gehouden met “*alle gegevens van de zaak*” (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 89) en is het noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van verzoekende partij haar verzoek te beoordelen, waarbij het aan verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In casu slaagt verzoekende partij er evenwel niet in aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht zal komen die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.

2.5.7. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partij niet aannemelijk maakt over een bijzondere kwetsbaarheid te beschikken die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

Uit de verklaringen van verzoekende partij en de door haar bijgebrachte medische en psychologische attesten blijkt dat zij tot op heden te kampen heeft met zowel psychische problemen als met diabetes en hiervoor in behandeling te zijn (notities CGVS, p. 2-3; administratief dossier, stuk 5, map documenten, docs. 5 en 6). Evenwel kan noch uit haar verklaringen, noch uit de door haar bijgebrachte medische/psychologische stukken worden afgeleid dat in haar hoofde sprake is van medische en/of psychische problemen (en/of andere elementen) die belangrijke negatieve gevolgen zouden hebben voor haar zelfstandig functioneren. Zo blijkt uit haar verklaringen dat zij voltijds werkt en elke week taallessen volgt (notities CGVS, p. 4). Ook maakte zij sinds haar komst in België veel vrienden (notities CGVS, p. 6). Voorts blijkt nergens uit dat haar diabetes en/of psychische problemen dermate ernstig zijn dat deze zware zorg en complexe monitoring vereisen. Waar uit haar verklaringen en medische attesten blijkt dat zij om haar diabetes onder controle te houden een specifiek medicijn gebruikt, duidt de Raad erop dat verzoekende partij zowel in Griekenland als in Turkije in staat was om haar diabetes onder controle te houden zonder aanvullende behandeling of opvolging (notities CGVS, p. 9 en 13), wat erop wijst dat zij in staat was om in Griekenland te functioneren met enkel de medicatie die zij nodig heeft en ook verkreeg. Uit de stukken die verzoekende partij neerlegt in het kader van onderhavig beroep blijkt weliswaar dat in juni 2025 een insulinebehandeling werd opgestart om haar diabetes onder controle te houden, doch kan uit de stukken niet worden afgeleid dat zulks belangrijke negatieve gevolgen zou hebben voor haar zelfstandig functioneren, noch kan er een nood aan zware zorg en/of een complexe monitoring uit worden afgeleid. Blijkens de neergelegde stukken kreeg verzoekende partij op 13 juni 2025 een thuisbehandeling “*glycemiemetingen en insulinetoediening bij diabetes*” voorgeschreven, doch werden de verpleegkundige zorgen reeds op 25 juni 2025 stopgezet omdat verzoekende partij niet aanwezig was op de gemaakte afspraken. Verzoekende partij kreeg de toestemming om zelf de insuline te injecteren en diende na een maand op controle te komen voor verdere opvolging (zie bijlagen 1 en 2 van de aanvullende nota d.d. 29 september 2025). Verzoekende partij toont niet aan dat zij haar behandeling niet zal kunnen verderzetten in Griekenland. Wat betreft haar psychische problemen, verklaarde verzoekende partij dat zij hiervoor behandeld wordt in België. Zij gaf aan dat zij lichaamsgerichte oefeningen doet en dat haar een kalmeringspil werd voorgeschreven (notities CGVS, p. 3). In de maand voorafgaand aan haar persoonlijk onderhoud nam zij slechts één keer medicatie in (notities CGVS, p. 3). Hieruit kan geenszins worden afgeleid dat haar psychische problemen van die aard en/of ernst zijn dat deze belangrijke negatieve gevolgen zouden hebben voor haar zelfstandig functioneren, noch dat er een nood zou zijn aan zware zorg en/of een complexe monitoring. Evenmin blijkt zulks uit de psychologische en medische stukken die verzoekende partij bijbrengt in het kader van onderhavig beroep. Verder wordt *an sich* niet betwist dat de situatie in Gaza een psychologische impact kan hebben op verzoekende partij, doch de Raad benadrukt dat, gelet op het voorgaande, evenwel niet kan blijken dat verzoekende partij persoonlijk dermate zware psychische problemen ondervindt dat deze haar zelfstandig functioneren beïnvloeden. Verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen om haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status in Griekenland.

2.5.8. Voorts duidt de Raad erop dat uit de voorliggende landeninformatie blijkt dat het al dan niet hebben van een geldige ADET een belangrijke factor is voor de beoordeling van het risico voor statushouders in Griekenland om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Het bezit van een geldige ADET is immers een voorwaarde voor het bekomen van een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) en sociale bijstand, terwijl het bezit van een Grieks fiscaal registratienummer (AFM), al dan niet indirect, een voorwaarde vormt voor het openen van een bankrekening, het huren van een woning of het verkrijgen van een AMKA, en het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om toegang te krijgen tot (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt.

Uit de door beide partijen verstrekte informatie blijkt verder dat de verlenging van een ADET van statushouders die vanuit een andere lidstaat van de Europese Unie naar Griekenland terugkeren uiterst moeilijk kan zijn en dat deze situatie enkele maanden of zelfs meer dan een jaar kan aanhouden. Statushouders die naar Griekenland terugkeren en niet (meer) over een geldige ADET beschikken, kunnen dan ook worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden, waardoor het moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

In casu dient evenwel te worden vastgesteld dat verzoekende partij nog steeds beschikt over een geldige verblijfsvergunning (geldig tot 07/06/2026) ('Aanvraag derde landen Griekenland' (administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie)).

Waar uit de verklaringen van verzoekende partij moet blijken dat zij niet langer in het bezit is van haar (afgedrukte) verblijfsdocumenten omdat zij deze verloor, stelt de Raad vooreerst vast dat verzoekende partij zich desbetreffend beperkt tot ongestaafde beweringen en hieromtrent geen attest van verlies voorlegt. Verzoekende partij verklaarde hieromtrent dat zij geen aangifte van het verlies bij de politie deed omdat uitsluitend het opvangcentrum zich bezighoudt met problemen binnen het centrum (notities CGVS, p. 10). Het centrum zou de zaak onderzoeken en zij zou de politie pas contacteren indien dat nodig was (notities CGVS, p. 10). Daarnaast gaf zij nog aan ook geen duplicaat van haar Griekse documenten te hebben aangevraagd, omdat zij ze misschien nog zou vinden (notities CGVS, p. 10). Zij het evenwel vastgesteld dat verzoekende partij tot op heden haar Griekse documenten niet heeft neergelegd, noch enig stuk waaruit kan blijken dat zij ondertussen aangifte heeft gedaan van het verlies van deze documenten en/of een duplicaat heeft aangevraagd. Overigens valt het tevens op dat zij noch over een kopie noch over een foto van haar Griekse verblijfsdocumenten beschikte (notities CGVS, p. 10). Het is geenszins plausibel dat verzoekende partij een dermate onverschillige houding aanneemt ten aanzien van haar Griekse verblijfsdocumenten, gelet op het belang van deze verblijfsdocumenten zoals ook blijkt uit de informatie waarnaar zij zelf verwijst in haar verzoekschrift. Voorgaande vaststellingen doen sterk vermoeden dat verzoekende partij wel degelijk nog steeds in het bezit is van haar Griekse documenten, waaronder haar ADET, en deze bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties.

Bovendien wijst de Raad erop dat een persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland en zijn afgedrukte verblijfsvergunning, *i.e.* het document dat aantoonst dat hij in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning, verliest niet te maken krijgt met de specifieke moeilijkheden waarmee personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en van wie de verblijfsvergunning is verlopen en die naar deze lidstaat moeten terugkeren, worden geconfronteerd. Zoals reeds opgemerkt, is de verblijfsvergunning van verzoekende partij nog steeds geldig (tot 07/06/2026) en is zij enkel niet langer in het bezit van haar afgedrukte verblijfsvergunning. Blijkens de in de bestreden beslissing aangehaalde informatie, is het mogelijk om een duplicaat te verkrijgen als de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) verloren is gegaan. Hiertoe moet men zich naar een Asielbureau begeven om het verlies van het document aan te geven en een bewijs van verlies te krijgen dat aan de politie moet worden overgelegd. De politie zal de betrokken persoon een kennisgeving overhandigen. Het asielbureau moet van dit bericht op de hoogte worden gebracht en ongeveer 4 maanden nadat het op de hoogte is gebracht, neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is verkregen, moet een afspraak worden gemaakt met het relevante politiekantoor om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in het geval van beschadigde documenten. Hoewel de voorliggende informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze informatie evenwel geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. Zelfs indien wordt aangenomen dat verzoekende partij niet langer in het bezit is van haar afgedrukte verblijfsvergunning, *quod non*, blijkt hieruit dan ook niet dat zij geconfronteerd zou worden met de moeilijkheden die statushouders ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben.

Verder acht de Raad het niet aannemelijk dat verzoekende partij in Griekenland niet over een AFM zou hebben beschikt, zoals zij beweert (notities CGVS, p. 10). Immers blijkt uit de informatie waarnaar verwerende partij in haar beslissing verwijst dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als

verzoeker van internationale bescherming krijgen. Tevens blijkt dat de AFM enkel wordt gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning verloopt. Er kan dan ook worden aangenomen dat verzoekende partij, die op 22 maart 2023 in Griekenland een verzoek om internationale bescherming indiende en nog steeds beschikt over een geldige verblijfsvergunning (zie 'Aanvraag derde landen Griekenland' (administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie)), over een AFM-nummer beschikte/beschikt waarmee zij toegang had/heeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning.

Wat betreft verder het gegeven dat verzoekende partij in Griekenland niet beschikte over een AMKA, merkt de Raad vooreerst op dat zulks geheel te wijten is aan haar eigen nalaten om haar AMKA in orde te brengen (notities CGVS, p. 10-11). Bovendien blijkt uit de informatie waarnaar verwezen wordt in de bestreden beslissing dat zelfs indien verzoekende partij niet de nodige stappen ondernam om haar AMKA te verkrijgen, en zij aldus in geval van terugkeer de stappen moet ondernemen die nodig zijn om er een te verkrijgen, haar geen gratis toegang tot de gezondheidszorg in openbare instellingen zal worden geweigerd. Verder kunnen mensen die niet beschikken over een AMKA tevens gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of – centra.

2.5.9. Aangaande haar situatie in Griekenland als verzoeker om internationale bescherming, dus vooraleer er haar internationale bescherming werd verleend, wordt verder door verwerende partij terecht het volgende gemotiveerd: *“Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met een eenmalige aanvaring met de daar aanwezige autoriteiten, u verklaarde namelijk dat de Griekse autoriteiten bij aankomst in Griekenland uw gsm stalen waardoor u niet meer kon communiceren met uw familie in Gaza (CGVS, p. 9), moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.*

Wat uw situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland betreft, moet daarenboven worden benadrukt dat u geen concrete, soortgelijke ervaringen doet gelden.”

2.5.10. Aangaande het incident waarbij zij werd lastiggevallen door dronken personen die racistische opmerkingen maakten (notities CGVS, p. 14), volgt de Raad verwerende partij tevens waar deze desbetreffend op het volgende wijst: *“Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van een incident met derden (CGVS, p. 14), moet worden opgemerkt dat deze situatie niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling.*

U vertelde dat u eens lastiggevallen werd door dronken personen die racistische opmerkingen maakten, uw gsm probeerden te stelen en u probeerden te slaan (CGVS, p. 14). U gaf echter zelf aan dat dit een eenmalig voorval was, waarna u wegrende en benadrukte bovendien dat er ook goede mensen in Griekenland zijn en niet de hele bevolking racistisch is (CGVS, p. 14). Hoe laakbaar die gebeurtenis ook, u geeft zelf aan dat u ook het goede van de Griekse bevolking heeft ondervonden. Bovendien kunnen dergelijke spijtige incidenten zich ook in een ander EU-lidstaat voordoen. Immers, geen enkele overheid kan iemand voor de volle honderd per cent beschermen tegen het voorkomen van dergelijke laakbare feiten. Mocht u die feiten als dusdanig ernstig hebben ervaren, had u zich eveneens tot de Griekse autoriteiten kunnen wenden om hiervan minstens melding te maken en eventuele hulp in te roepen. Zo blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen geen pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet.”

2.5.11. Waar verzoekende partij gewag maakt van bepaalde moeilijkheden op het vlak van huisvesting, werkmogelijkheden en gezondheidszorg tijdens haar verblijf in Griekenland als begunstigde van internationale bescherming (notities CGVS, p. 11-14), onderstreept de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat zij evenwel niet aantoonde dat haar situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland van die aard was dat zij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten, en voor zover zij volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelde om te voorzien in haar meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor haar fysieke of mentale gezondheid of haar in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Bovendien wordt er in de bestreden beslissing tevens dienstig op gewezen dat verzoekende partij, in het licht van de ervaringen waarmee zij naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aantoonde dat zij haar rechten ter zake niet zou kunnen doen gelden: *“Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.*

Wat betreft uw bewering dat er noch werk noch onderdak te vinden was in Griekenland (CGVS, p. 11 en 14), moet worden opgemerkt dat uw eigen ervaringen dit tegenspreken, u kon er namelijk werken en had soms onderdak. U gaf echter zelf aan dat u met geen enkele job wou verdergaan omdat het niet voldoende verdiende of het werk te zwaar was; echter dit zijn elementen die ofwel eigen zijn aan de job ofwel ook van toepassing zijn op de Griekse onderdanen (CGVS, p. 12). Verder heeft u voor het overige niets van pogingen ondernomen om elders werk dan wel onderdak te vinden. Hoewel u bevestigde hulp van de Griekse overheid of een organisatie te hebben gezocht toen u dakloos was, zei u dat men u niet geholpen heeft, wat louter uw eigen verklaringen zijn (CGVS, p. 12). Later verklaarde u echter dat u zich nooit bij Griekse instanties had geïnformeerd naar mogelijke huisvesting, omdat u er vanuit ging dat ze toch niet zouden helpen (CGVS, p. 13). Toen u later werd gevraagd of u ooit hulp van een ngo of daklozenopvang had gezocht, gaf u aan dat zulke organisaties niet zouden bestaan in Athene (CGVS, p. 13). Op de vraag of u een interim-bureau had bezocht om ander werk te zoeken, gaf u eveneens onduidelijke antwoorden (CGVS, p. 12). U zei aanvankelijk van niet, daarna van wel, en dat het in Athene was, maar later zei u dat u niet zeker wist of u daar daadwerkelijk naartoe was gegaan, waarna u weer stelde dat u wel was gegaan, maar de naam van het bureau niet meer wist (CGVS, p. 12). U kon hiervoor geen bewijs overleggen (CGVS, p. 12). Het is duidelijk dat uw verklaringen hier alle kanten uitgaan waardoor niet zomaar kan worden aangenomen dat u wel daadwerkelijk de nodige stappen heeft gezet om uw situatie ter plekke te verbeteren en/ Of daarbij hulp of begeleiding te zoeken.

Gevraagd of u zich als begunstigde van internationale bescherming op enig moment bent gaan informeren inzake uw rechten en plichten, vertelde u dat u, nadat u uw Griekse papieren had verkregen, niemand om uw rechten gaf, wat andermaal een zeer algemeen antwoord is (CGVS, p. 13). U gaf wel aan dat uw advocaat u had verteld dat u een document kon verkrijgen in Thessaloniki om aan te tonen dat u dakloos was, maar omdat u niet genoeg geld had om daar naartoe te reizen, heeft u dat document niet gehaald (CGVS, p. 13). Het moet echter opgemerkt worden dat u wel in staat was om geld te verkrijgen voor uw reis naar België, die zonder twijfel veel duurder was.

Voorts deed u noch moeite om uw fiscaalregistratienummer (AFM) noch ook geen enkele moeite om uw sociale zekerheidsnummer (AMKA) in orde te brengen en op die manier uw rechten betreffende medische zorg te laten gelden (CGVS, p. 10-11). U verklaarde slechts dat u deze rechten niet verkregen heeft, maar gaf tegelijkertijd aan niet te weten wat deze zaken inhouden (CGVS, p. 10-11).

Wat betreft de toegang tot gezondheidszorg in Griekenland, stelde u aan het begin van het onderhoud niet de nodige medische en psychologische behandeling te hebben gekregen omdat er volgens u een gebrek is aan medische zorgen (CGVS, p. 3). Echter later stelde u dat u in Griekenland, voor u de vluchtelingenstatus was toegekend, wel toegang had tot medische zorg in het vluchtelingenkamp op Lesbos (CGVS, p. 13-14). U verklaarde vervolgens dat u na het verkrijgen van uw ADET geen verdere behandeling meer heeft gezocht, omdat u zich oké voelde (CGVS, p. 13). U gaf daarbij aan dat u nog steeds de medicatie had die u in het kamp had ontvangen (CGVS, p. 13). Dit alles wijst erop dat op het moment dat u medische bijstand nodig had, deze effectief heeft verkregen.”

Tevens blijkt uit de verklaringen van verzoekende partij een zekere mate van zelfredzaamheid alsook dat zij over een ondersteunend netwerk beschikt. In de bestreden beslissing worden hieromtrent vooreerst volgende terechte en pertinente vaststellingen gedaan: *“Uit uw verklaringen in Griekenland blijkt duidelijk dat u voldoende zelfredzaam was. Zo slaagde u erin om de nodige documenten te verkrijgen waarop u, conform de u toegekende status, recht op had en die u de toegang verschaffen tot verschillende basisvoorzieningen, waaronder uw ADET en reisdocument (CGVS, p. 10). U gaf aan dat u met financiële steun van de broer van de echtgenoot van uw zus, H. (...), een ticket kocht van Lesbos naar Athene en dat u ter plaatse via een advocaat hulp zocht om uw ADET en Grieks reisdocument op te halen (CGVS, p. 10). Op de vraag hoe u informatie verkreeg over de aanvraag van de ADET in Athene, verklaarde u dat u dit via vrienden in het vluchtelingenkamp op Lesbos wist (CGVS, p. 10). Daarnaast gaf u aan dat u in Athene vrienden ontmoette die u naar jeugdhoeuvels brachten (CGVS, p. 11-12). U slaagde er met andere woorden telkens in om op verschillende plekken in Griekenland sociale contacten te leggen (CGVS, p. 12). Verder blijkt uit uw verklaringen dat u na het verkrijgen van uw ADET en reisdocument in juli 2023 erin slaagde om werk en onderdak te vinden in Athene. U verklaarde bijvoorbeeld dat u bij een bakkerij informeerde naar werk en daar enkele dagen per week aan de slag kon (CGVS, p. 11). U verklaarde dat u er genoeg betaald kreeg om voedsel te kopen (CGVS, p. 11). Daarnaast vertelde u dat u tegelijkertijd naar ander werk zocht en zo één à twee dagen per week als schilder werkte (CGVS, p. 11). U vermeldde zelfs dat het salaris goed was (CGVS, p. 11). Verder verklaarde u ook te hebben gewerkt bij het hijsen van materialen en producten (CGVS, p. 11).*

U was blijkbaar ook in staat om onderdak te vinden in Griekenland. Zo vertelde u dat u een aantal keer op straat sliep, maar ook in verschillende jeugdhoevsten in Athene verbleef (CGVS, p. 12-13). Hoewel u op straat sliep wanneer u geen werk had en daardoor niet voldoende geld kon verdienen om de huur van een jeugdhoevst te betalen, blijkt dat u niet volledig op uzelf was aangewezen. Toen u werd gevraagd hoe u in uw levensonderhoud voorzag tijdens periodes van dakloosheid, verklaarde u dat u bij vrienden uit het hoesvst terecht kon om u te wassen en andere kleren aan te trekken (CGVS, p. 13). Daarnaast gaf u aan dat u soms geld leende van vrienden om de huur van jeugdhoevsten in Athene te betalen (CGVS, p. 11-13). Bovendien verklaarde u dat u financiële bijstand kreeg van de broer van de echtgenoot van uw zus, H. (...), om rond te komen (CGVS, p. 12). Hij betaalde onder andere uw ticket van Lesbos naar Athene en uw reis naar België (CGVS, p. 10 en 14). Het feit dat u aangaf dat H. (...) u niet langer financieel ondersteunt sinds uw aankomst in België, waarschijnlijk omdat u nu zelf werkt en een inkomen heeft, betekent niet dat hij u niet opnieuw zou kunnen ondersteunen bij een eventuele terugkeer naar Griekenland (CGVS, p. 4 en 12).” Dat verzoekende partij over een zekere mate van zelfredzaamheid beschikt, blijkt ook uit de volgende in de bestreden beslissing gedane bevindingen: “Hierbij moet bovendien worden opgemerkt dat uw reis van Gaza naar Griekenland en verder door Europa duidt op een zekere mate van zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden. U verklaarde dat u via het Egyptische reisbureau Hala uit Gaza vertrok, waarvoor u tussen de 500 en 600 dollar betaalde. Dit bedrag verzamelde u door uw werk in Gaza en geld dat u leende van een vriend (CGVS, p. 7). Vervolgens verbleef u een jaar en enkele maanden in Turkije, waar u enkele maanden werkte in een chocoladebedrijf, de taal leerde en via contacten met andere Arabieren op de luchthaven onderdak wist te vinden een jeugdhoevst (CGVS, p. 8-9). Zoals eerder vermeld, is het duidelijk dat u een netwerk heeft opgebouwd tijdens uw reis. Zo was er de broer van de echtgenote van uw zus, H. (...), die u meerdere keren (financiële) steun verleende. Uit uw verklaringen blijkt ook dat u Turkse vrienden had die u hielpen met de aanvraag van een Turkse werkvergunning. U reisde bovendien samen met een vriend die u in het jeugdhoevst leerde kennen naar Griekenland (CGVS, p. 8-9). Nadat de werkvergunning werd geweigerd, besloot u Turkije te verlaten op zoek naar een beter leven in Europa (CGVS, p. 9). U was in staat om zelf het geld bijeen te brengen voor de reis naar Griekenland (CGVS, p. 9). Uit alle bovenstaande blijkt andermaal een duidelijke zelfredzaamheid van uwentwege.”

De Raad benadrukt dat het aan de begunstigde(n) van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoekende partij verwacht worden dat zij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen kunnen niet genoegzaam blijken uit verzoekende partij haar verklaringen en gedragingen. Uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt immers dat zij relatief korte tijd na de toekenning van de status vertrokken is uit Griekenland, wat niet getuigt van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland op te bouwen. Immers verkreeg zij de vluchtelingenstatus op 9 juni 2023 en verliet zij Griekenland reeds in november 2023 (zie notities CGVS, p. 9-10 en 14; ‘Aanvraag derde landen Griekenland’ (administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie)). Het is voor verzoekende partij niet mogelijk om op basis van dit eerder kortstondig verblijf na het verkrijgen van internationale bescherming en de juiste documenten, conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, medische zorgen of het aanbieden van taalcursussen in Griekenland. Uit bovenstaande bevindingen in verband met haar zoektocht naar werk, huisvesting en medische hulp blijkt bovendien dat zij slechts beperkte stappen ondernomen heeft om haar rechten als begunstigde van internationale bescherming te doen gelden in Griekenland en om aldaar een leven uit te bouwen.

2.5.12. De verwijzing van verzoekende partij naar internationale rechtspraak en arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is evenmin van die aard dat zij afbreuk kan doen aan het voorgaande. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Voormelde analyse van de situatie in Griekenland is gesteund op de informatie zoals aangebracht door beide partijen.

2.5.13. Gelet op wat voorafgaat, is de Raad van oordeel dat verzoekende partij niet aantoonv dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim* e.a., pt. 91). Zij toont niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM of artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

2.5.14. De door verzoekende partij bijgebrachte documenten (administratief dossier, stuk 5, map documenten) werpen geen ander licht op bovenstaande bevindingen. De Raad treedt verwerende partij bij waar deze hieromtrent het volgende motiveert: “Uw voorgelegde documenten zijn niet in staat om bovenstaande analyse te wijzigen. Uw Palestijnse paspoort, uw UNRWA-registratiekaart, uw schooldocumenten uit Gaza, de foto’s van de vernieling in Gaza (documenten 1, 2, 3, 4) hebben enkel

betrekking tot uw identiteit en situatie in Gaza. Deze beslissing heeft daartoe geen betrekking. De taalcertificaten en uw arbeidscontract in België (documenten 7 en 8) hebben betrekking op uw situatie in België en zijn over het algemeen niet relevant voor uw situatie in Griekenland. Zoals eerder vermeld, tonen ze echter wel uw zelfredzaamheid aan. Wat betreft de verschillende medische en psychologische attesten (document 5 en 6), dient het volgende te worden opgemerkt: dat u lijdt aan diabetes en met mentale problemen zou kampen, wordt in deze beslissing niet betwist. Zoals hierboven reeds aangegeven, vormen de overlegde documenten echter geen bewijs dat uw medische problemen van dien aard zijn dat u bij terugkeer naar Griekenland in een situatie van ernstige materiële deprivatie zult belanden.”

2.5.15. Gelet op het voorgaande, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op haar specifieke omstandigheden verhinderen. Haar beschermingsverzoek dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

De verwijzing van verzoekende partij naar de situatie in Palestina is *in casu* dan ook niet dienstig voor de beoordeling van haar verzoek. De situatie wordt namelijk beoordeeld ten opzichte van het land waar zij internationale bescherming geniet, namelijk Griekenland.

2.5.16. In de mate verzoekende partij artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie geschonden acht, benadrukt de Raad dat deze artikelen vereisen dat verzoekende partij doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij/zij een dergelijk risico loopt, moet zijn/haar beweringen staven met een begin van bewijs. *In casu* toont verzoekende partij niet aan dat zij, die de internationale beschermingsstatus geniet in Griekenland, geen toegang zou krijgen tot de rechten en voordelen verbonden aan haar status inzake toegang tot onder meer gezondheidszorg, werkgelegenheid en huisvesting. Verder geniet zij als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. De levensomstandigheden van verzoekende partij in Griekenland kunnen niet worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM.

2.5.17. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 12 maart 2025 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Arabisch en bijgestaan door haar advocaat. Zij werd tijdens dit persoonlijk onderhoud tevens gewezen op de vaststelling dat haar reeds internationale bescherming in Griekenland was toegekend en kreeg de kans om redenen naar voren te brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.5.18. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat verzoekende partij geen elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.5.19. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien oktober tweeduizend vijftientig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT